

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Alexandrina Synodvs Svb Anastasio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

in vita sancti Augustini cap. 12. sanctus Gregorius per multas epistolas testatur. Baron. anno 398. num. 33.

Can. 15.
Quis &
quātus ter-
minus Chri-
stianæ reli-
gionis a fal-
so oraculo
præscriptus.

¹ *Ut reliquia idololatriæ, &c.]* Hic Canon a patribus huius Concilii editus fuit hac occasione: Gentiles ut cultores idolorum suorum in officio continerent, ex diuinis oraculis & responsis acceptis iactabant fore, ut in fine anni 365. a passione Christi, qui est nati Saluatoris 398. Christiana religio plane extirparetur, finemque vltimum acciperet. Qua de re hæc August. lib. 18. Can. cap. vlt. *Com enim viderent (gentiles) nec tot tantisque persecutionibus eam (Christianam religionem) potuisse consumi, sed his potius mira incrementa sumpsisse, excogitauerunt nescio quos versus Græcos, tamquam consulenti cuidam diuino oraculo effusos, ubi Christum quidem ab huius tamquam sacrilegii crimine faciunt innocentem, Petrum autem maleficia fecisse subiungunt, ut coleretur Christi nomen per annos trecentos sexaginta quinque; deinde completo memorato numero annorum, sine mora sumeret finem. Ut ergo vanitas & stultitia ethnicorum, falsitas oraculorum gentilium toti mundo innotesceret, atque adeo ipsi radicibus euellerentur, qui Christianam religionem extinctam exoptabant, per deputatam ad comitatum legationem petiuerunt, reliquias idololatriæ extirpari. Arcadius & Honorius petitionem æquam esse iudicantes, promulgatis edictis per orientem & occidentem, Manlio Theodoro consule, anno nimirum Christi 399. omnes idololatriæ reliquias sustulerunt, simulacra frægerunt, sacrificia gentilium prohibuerunt, eorumque templa funditus euerterunt: verum cum clarissima ædificia omnino euerfa, vrbibus immensam deformitatem adderent, posterioribus edictis rescripsere, ut omni gentilitate sublata, publicorum operum ornamenta seruarentur. Vide Baron. anno 399. num. 18. 20. & 21. Item anno 399. num. 34. & sequentibus.*

Arcadius &
Honorius
imper. ido-
lolatriam
radicibus e-
uelli iubet.

ALEXANDRINA SYNODVS SVB ANASTASIO.

in qua Origenistæ damnantur.

NOTÆ.

Causa Cœ-
cilii.
Melaniæ in
Christianos
exules be-
neuolentia.

¹ *Alexandrina.]* Causam habiti Concilii exponam a primo initio. Melania Romanarum nobilissima, quæ tempore persecutionis Valentis quinque millia monachorum occultarat, triduoque panibus suis sustentauerat, relegatos magno fidei ardore profecuta est, ut de suis facultatibus iisdem vitæ subsidia ministraret. Quibus ab exilio reuocatis, ipsa monasterium Hierosolymis sibi construxit, in quo præter 50. virgines secum habitantes, 27. annis sanctos & peregrinos episcopos, monachos & virgines ex voto suscepit & fouit. Qua occasione accidit, ut ipsa cum Rufino a cæco, sed erudito & magni

ANNO
CHRISTI
399.

nominis viro, Didymo Alexandrino, operum Origenis nimio admiratore, erroribus eiusdem Origenis imbuti fuerint, eiusque Periar-
 chon, (verum multarum hæreseon promptuarium) tamquam magnum thesaurum non modo ipsi reciperent, verumetiam toto terrarum orbe vulgari desiderarent. Post 25. igitur annos absentia, in Ægypto & Palæstina exactos magna sanctitatis fama, Romam reuertentes, particulamque crucis secum afferentes, Origenis errores, magna fraude vulgatis Periar-
 chon libris circumtectos, Romanæ ecclesiæ obtrudere moluntur. Sed fraudem Melaniæ feminae Deus per feminam Marcellam detexit. Detecta fraude, ipsum Periar-
 chon sua opera in Latinum conuersum esse, seque cum Origene sentire negarunt: & vt se catholicos esse simularent, communicatorias literas a Siricio pontifice impetrarunt, & ab vrbe vicissim recesserunt. Interim Pammachius & Oceanus viri clarissimi atque doctissimi multa improbant in eo libro Periar-
 chon, quem Latine versum & quasi emendatum Romæ Melania & Rufinus vulgauerant, Hieronymum Hierosolymis agentem per epist. 64. rogant, vt Periar-
 chon Origenis Latine integre edat, auctoris etiam errores simul & interpretis in eo notet. Quod cum vir sanctus doctissime præstitisset, opus a se absolutum anno Christi 399. ad eosdem Romam misit præfatione apposita, qua omnes qui in eo libro sunt errores Origenis, omnibus manifestos redderet, ac dolum pariter prioris interpretis aperiret; demum etiam a suspitione hæreseos Origenistarum, quam per laudes Rufini interpretis incurrisse potuerat, sese expurgaret. Hac occasione, Rufini & Melaniæ sectatores in S. Hieronymum commoti, turbasque ac rumores excitantes, Theophilo Alexandrinæ sedis episcopo causam dederunt, vt indicta Synodo Alexandriae celebranda, errores Origenis cognoscerentur. Anno itaque Christi 399. qui est Anastasii 2. Arcadii & Honorii 5. hac occasione in vnum Alexandrinæ ecclesiæ episcopi conuenientes, Origenem eiusque sectatores condemnant, atque synodicam epistolam ad Anastasium Romanum pontificem, Constantinopolitanum, Epiphanium Cypri, aliove episcopos ac monachos transmiserunt. interea Theophilus per se suosque legatos, Origenis sectatores ex Ægypto & Palæstina expulit. Expulsi Constantinopolim ad Chrysostomum profecti, ibidem de iniuriis sibi velut hominibus catholicis & innocentibus a Theophilo illatis conquesti fuerunt, eiusque auxilium implorarunt: ille benigne exceptos communionem tantum peregrina, id est, orationis, non sacramentorum, dignatus, reconciliandi eos Theophilo negotium suscepit. Epiphanius Constantinopolim secutus, a Chrysostomo eos damnari & expelli volebat. Chrysostomus contra, qui se calumniam passos esse dicebant, & speciem pietatis præ se ferebant, absque Synodo damnare & expellere non audebat. Qua ex causa Epiphanius Chrysostomo infensus, communionem eius vitauit. Hæc Sozomenus, Socrates & Palladius Origenistarum fautores proluxe. Hieron. epist. 67. 73. 78. Baron. anno 399. num 36. & sequentibus. Errores Origenis qui fuerint, Hieronym. apolog. 1. aduersus Rufi-

Melania cū
focis, Ori-
genis hære-
sim Roma-
næ ecclesiæ
obtrudit.

Hierony-
mus Periar-
chon Ori-
genis trans-
tulit.

Tempus &
acta Conci-
lii.

Origenistæ
ad Chry-
sostomum
profecti.

Epiphanius
cur Chry-
sostomo in-
fensus fue-
rit.

Origenis
errores qui.

num infinuat his verbis: *Qua cum legissem, contulissemque cum Graco, illico animaduerti, quae Origenes de Patre, Filio, & Spiritu sancto impie dixerat, & quae Romana aures ferre non poterant, in meliorem partem ab interprete commutata: cetera autem dogmata de angelorum ruina, de animarum lapsu, de resurrectionis praestigiis, de mundo vel mundis Epicuri, de restitutione omnium in aequalem statum, & multo his deteriora, quae longum esset retexere, vel ita vertisse, ut in Graco inuenerat; vel de commentariolis Didymi, qui Origenis apertissimus propugnator est, exaggerata & firmiter posuisse, ut qui in Trinitate catholicum legerat, in aliis haeticum non curaret.*

CONCILIVM AFRICANVM I. SVB ANASTASIO.

Extat infra sub nomine Concilii Africani his verbis.

POST consulatum gloriosissimi imperatoris Honorii Augusti IV. & Eutychiani V. consulum, quinto Kalendas Maias, Carthagine in secretario basilicae Restituta. In hoc Concilio legationem susceperunt Epigonius & Vincentius episcopi, ut pro confugientibus ad ecclesiam quocumque reatu inuolutis, legem de gloriosissimis principibus mereantur, ne quis eos audeat abstrahere.

NOTA.

Gildo Tyrannus quomodo a Mascezil occisus.

Mascezil sacrilegii poenas luit.

Occasio, tempus & acta Concilii.

Concilium.] Cum Gildonem tyrannum potentissimum, septuaginta millibus militum Africam deuaftantem, Mascezil parua militari manu, quinque millium scilicet, in somno admonente cum Ambrosio, Deoque auxiliante felicissime fudisset & profugasset, fratremque germanus frater pro suo merito strangulari mandasset, rei prosperae insolentia Mascezil victor elatus, posthabito sanctorum consortio, quorum ope ac monitu Deo militans vicerat, ecclesiae immunitatem violare ausus, fugientes ad ecclesiam ab ea extraxit, atque paulo post poenas sacrilego dignas Deo vindici perfoluit, ut testantur Orosius & Zosimus lib. 5. Hac occasione Africanae ecclesiae episcopi, anno 399. quinto Kalendas Maias Carthagine Synodo conuocata ac celebrata, legatos deputarunt, qui ad imperatorem profecti edictum exorarent & impetrarent, ne quis quocumque reatu inuolutos ab ecclesia abstrahere auderet, si ad eam confugissent. Et dubium non est, quin haec legatio ab imperatore obtinuerit, quod Honorius imperator ad Sapidianum vicarium Africae pro Africana ecclesia rescripsit, his verbis.